

Palaute Jonnelle

Johdanto

Tarkkailu suoritettiin etänä videotallenteista, jotka kuuluvat ITKA203 Käyttöjärjestelmät -kurssin normaaliin käytänteisiin. Videokuvassa puoli ruutua oli varattu luennoitsijan näyttämiseen ja toinen puolikas opettajan tietokonenäytölle. Opetuskokeilutarkkailun fokuksessa oli pariopettaminen, mutta tarkkailuun sisältyi myös yksi Jonnen itse opettama luento vertailupistettä varten.

Tarkkailut suoritettiin lyhyen aikajänteen aikana eli Jonne ei saanut palautetta luento luennolta, kuten itse sain.

Alla listaus kunkin luennon kohdalla tehdyistä havainnoista ja lopussa kokoava analyysi ja palaute.

14.3. luento

- Vuorovaikutus jopa parempaa kuin myöhemmillä luennoilla (ainakin verrattuna 21.3. luentoon)
- Jännä juttu, mutta kaksi opettajaa tekee jotenkin helpommin lähestyttäväksi
- Voisiko toinen opettaja vielä tukea jotenkin paremmin toista tai voisiko työjako olla sellainen, että opettajat olisivat enemmän 50-50 äänessä?

21.3. luento

- Parhaimmillaan pariluennointi tuo hyvää toistoa ja selitystä toisesta näkökulmasta
- Harmittavan vähän "tuplausta" luennolla eli mielestäni molemmilla opettajilla voisi olla aktiivisemmin rooli opetuksessa, että olisi enemmän 50-50 tai ainakin niin, että "tuplaaja" toistaa keskeisiä asioita ja periaatteita

9.4. luento (yksinluennoitu)

- Hyvä introesimerkki, jolla palautettiin edellisen luennon juttuja mieleen
- Mukana hyvää kontekstualisointia eli miksi jotain opetetaan milläkin tavalla
- Rauhallinen, rento, hyvä tyyli
- Hyviä välikysymyksiä —> toisaalta herättelykysymykseksi nimeäminen antaa rivien välistä viestin, että oletetaan, etteivät opiskelijat jaksaa pysyä hereillä
- Mysterydoc oli hauska :)
- Onko herännyt kysymyksiä —> voisi kokeilla, tulisiko enemmän vastauksia, jos kysyisi, mistä voisin kertoa enemmän?

18.4. luento

- Socratic-harjoitus toteutettu yksinkertaisesti, mikä on hyvä asia
- Etenkin vanhaan koekysymykseen liittyvä Socratic tarjoaa ei vain aktivointia, mutta antaa opettajille hyvän tilannekuvan kyseisen aiheen osaamisesta
- Mallissa, jossa Socratic-tehtävät kehitetään vähän vauhdista, voisiko toinen opettaja miettiä samalla toisen opetuksesta jonkinlaisen tehtävän (vaikka hyvin yksinkertaisenkin kyllä/ei-tyypisen)?

23.4. luento

- Pari luennointiin tullut selvästi parempi flow ja lisää vuorovaikutusta opettajien välille
- Tarinat ohjelmistokehityksen historiasta tekevät opetettavasta aiheesta jotenkin konkreettisemman ja tarjoaa sopivaa vaihtelua koodirivin tuijottamiseen
- Olisiko Socratica voinut ottaa taas mukaan kiinteäksi osaksi ryhmältä esitettyjä kysymyksiä (nyt jos joku sanoo oikean vastauksen, muut eivät ehkä tiedä / joku tietää vastauksen mutta ei sano,

molemmissa tapauksissa opettajilta jää koko ryhmän käsitys tuntematta)?

Kokoava analyysi ja palaute

Pariluennointi oli itselleni uusi, mutta virkistävä, tapa opettaa luentomuotoisia kursseja. Mielestäni kyseessä on potentiaalinen väline erityisesti suurille luentokursseille. Havaitsin selkeitä vahvuuksia ja muutaman heikkouden Jonnen ja Paavon soveltamassa lähestymistavassa, joita käyn alla läpi.

Suurimpana vahvuutena näen pariluennoinnissa mahdollisuuden ikään kuin opetuksen kaksoisvarmistukseen. Tarkoitin tällä, että Jonne täydensi usein Paavon opetusta joko hyvillä tarkennuksilla tai jopa pieniä virheitä korjaten. Samassa myös opiskelijoille toisinnetaan (”tuplataan”) opetuksen tärkeimpiä kohtia eli niille tulee ikään kuin ulkoisen tarkastajan kertaus. Toisaalta tässä näen mahdollisuuksia lisätä tällaista yhteistyötä – opetus voisi jakautua joko selkeämmin puoliksi tai siten, että toisella olisi aktiivinen tuplaajan rooli, jossa olisi ennalta sovittu, että toinen opettajista kiteyttää toisen puheesta tärkeimmät palat. Tämä oli Jonnelle ja Paavolle ensimmäinen kerta, kun tällaista kokeillaan ja olikin mukava nähdä, että luentojen edetessä tätä kahden opettajan vuorovaikutusta syntyi enemmän.

Pariopettaminen toi myös yllättäviä positiivisia vaikutuksia: mielestäni kynnys kysyä ja vuorovaikuttaa opettajien kanssa on matalampi, kun opettajia on kaksi. Tämä voi olla puhtaasti vain yksilöllinen tulkintani, mutta vaikka tunnen molemmat sekä Jonnen että Paavon helposti lähestyttävänä henkilöinä, yhdessä heistä tuli jotenkin vieläkin lämminhenkisempi kuva. Uskon tämän olevan tärkeä seikka suurilla luentokursseilla ja etenkin tiedekunnissa, jossa sosiaalinen arkuus on joitakin muita aloja yleisempää.

Yhdellä luennolla kokeiltu Socratic-harjoitus oli mielestäni pieni, mutta onnistunut kokeilu. Mielestäni tätä työkalua (tai vastaavaa) kannattaisi käyttää jatkossakin, koska se paljasti hyvin, kuinka opiskelijat ovat omaksuneet opetuksesta, vaikka kokeilu tehtiin melkein lennosta. Tässä olisi minusta paikka ottaa pariopetus hyvin käyttöön siten, että toinen miettisi jatkuvasti Socratic-kysymyksiä toisen opettamasta kohdasta (ihan vaikka vain kyllä/ei-tasoisia kysymyksiä).

Mielestäni pariopetuksen roolitus voi aiheuttaa lisätyötä, ainakin mitä enemmän 50-50-opetusvastuu jaetaan, koska opetettavat kohdat tulee jakaa tarkemmin ja samalla täytyy tuntea, mitä ja miten toinen aikoo opettaa. Toisaalta malli, jossa toinen on suuremmassa vetovastuussa ja toinen kommentoi hyötyy myös ennakkovalmistelusta, jossa toinen osaa toimia ennakoivasti joko Socratic-kysymysten tai vaikka kiteyttämisen osalta. Jonnen yksilöluento osoitti, että hän on luonteva opettaja, jolla on paljon annettavaa niin yksilö- kuin pariopetuksen osalta.

Hivenen hiottuna näen pariopetuksen mahdollistavan useita myönteisiä vaikutuksia opetukseen.